

Lunarna subota: Izgubljena drevna istina ili moderni izum?

Pavle Simović

Ako vam nije poznata hipoteza o lunarnoj suboti, laički rečeno, subota se računa na lunarnom ciklusu pomicanja umjesto svakog 7. dana. Svakim viđenjem mladog mjeseca kalendar se resetuje i počinje novi mjesec. Dan mladog mjeseca za neke je subota i ujedno postaje prvi dan u mjesecu. Sedam dana nakon viđenja mladog mjeseca je prva subota u mjesecu, tako da one uvijek padaju na 8., 15., 22. i 29. dan u mjesecu, što odgovara mjesečevim četvrtima. Uz ovaj obrazac, subote mogu padati bilo kojeg dana u sedmici po gregorijanskom kalendaru od nedjelje do subote. Nijedan dan nakon 29. bez mladog mjeseca se ne prepoznaje, tako da subota nije neprestano svaki 7-i dan.

Koji su problemi i izazovi lunarne subote? Oni se slažu se da je sedmi dan u sedmici subota. Ali kažu da sedmi dan sedmice nije subota, niti je to nedjelja. Nije ni sedmi dan šabat ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak ili petak! Kažu da gregorijanski kalendar koji sada koristimo za identifikaciju sedmične subote nije u skladu sa biblijskim kalendarom. Solarni gregorijanski kalendar koji koristimo ima sedmice koje su kontinuirane.

Tvrde da su se sedmice u biblijska vremena temeljile na luni-solarnom kalendaru, a sedmice ne teku kontinuirano duže od četiri sedmice. Po čemu se luni-solarni kalendar razlikuje od gregorijanskog solarnog kalendara koji danas koristimo? Gregorijanski kalendar se ne vodi po fazama mjeseca. Mladi mjesec može pasti bilo kojeg datuma naših mjeseci. Mjeseci u našem kalendaru imaju 30 ili 31 dan, a februar 28 ili 29 dana.

U luni-solarnom kalendaru mladim mjesecom započinje novi mjesec, a mjeseci imaju 29 ili 30 dana. Zašto jedan mjesec ima 29 dana, a sljedeći mjesec 30 dana?

Jer je oko 29,5 dana od jednog mladog do sljedećeg mladog mjeseca. Budući da ne možemo imati pola dana, oni se izmjenjuju 29 i 30 dana. Tako će 12 lunarnih mjeseci (od 29,5 dana svakog mjeseca) biti oko 354 dana; to je skoro 11 dana kraće od solarne godine koja ima oko 365 dana. Kako solarni kalendar dodaje jedan dan (29. februara) svake 4. godine, luni-solarni kalendar dodaje 1 dodatni mjesec (13. mjesec) svake 2 ili 3 godine.

U periodu od 19 godina dodaju dodatnih 7 mjeseci. U našem kalendaru dani u sedmici su nezavisni od mjeseci. Bez obzira ima li mjesec 28 ili 29 ili 30 ili 31 dan, to ne utiče na sedmični ciklus. Sedmični ciklus je kontinuirani ciklus. I subota dolazi svakog sedmog dana u sedmici, bez obzira na broj dana u mjesecu. Lunarni subotari kažu da je sedmica regulisana mladim mjesecom. Mladi mjesec je početak mjeseca, u Bibliji. Prema njima, brojanje sedmice počinje sutradan po mladom mjesecu. Dakle, prvi dan u sedmici je 2. dan u mjesecu.

Stoga će prva lunarna subota biti 8-og u mjesecu. Subote su im zato fiksne. Uvijek će biti 8-og, 15-og, 22-og i 29-og svakog mjeseca. A 1. u mjesecu je mladi mjesec. Lunarni mjeseci se većinom izmjenjuju 29 i 30 dana. Dakle, 6 puta u godini mjesec ima 30 dana. Šta rade sa viškom dana – 30. danom? (pošto je 29-i njihova fiksna subota, a prva je mladi mjesec). Dodatni dan nazivaju danom prelaza, danom popravljavanja ili danom prevođenja u novi mjesec.

Dvije ili tri kategorije dana?

Mi vjerujemo da postoje samo dvije vrste dana – 6 radnih dana i sedmi dan subota. U nijedno vrijeme u našem kalendaru subota ne može pasti na radni dan. To je zato što imamo samo dvije kategorije dana. Oni vjeruju da postoje 3 vrste dana: 6 radnih dana, subota i dan mladog mjeseca. Oni citiraju stih iz Ezekijela koji kaže: „Ovako kaže Gospod Jehova: ‘Vrata unutrašnjeg dvorišta koja su okrenuta prema istoku neka budu zatvorena šest radnih dana, a u Subotu neka se otvore i na dan mladine neka se otvore.’“ (Ezekiel 46:1)

U našem sadašnjem kalendaru mladi mjesec može pasti subotom (i to se ponekad dogodi). I, na osnovu gornjeg teksta Ezekiel 46:1 – vrata se moraju otvarati u dane mladog mjeseca i subotnje dane. Dakle, nije problem. Kapije se mogu otvoriti. Ponovo, na osnovu našeg današnjeg kalendara, mladi mjesec može pasti i na 6 radnih dana sedmice (i većinu vremena je tako). Ali ako mladi mjesec padne u jedan od 6 radnih dana u sedmici šta treba učiniti – držati vrata otvorena ili zatvorena? Tekst u Ezekielu ne kaže – neka budu otvorena 6 radnih dana i držite ih zatvorenim u dane mladog mjeseca. Pa da li ih držimo otvorenim ili zatvorenim?

Kažu da se to rješava samo kada mladi mjesec smatramo trećom kategorijom dana u mjesecu. Tri kategorije dana su – mladi mjesec, 6 radnih dana u sedmici i sedmi dan Subota. Kažu da su to tri različita dana – oni se ne preklapaju. Prema lunarnim subotarima, dan mladog mjeseca, dakle, ne pada u subotu, ili na 6 radnih dana u sedmici. To je prvi dan u mjesecu. Prvi dan je dan bogoslužjenja, šabat, ali nije subota, niti radni dan u sedmici. Ako je to slučaj – da je dan mladog mjeseca zaseban dan, to ne spada u 6 radnih dana – onda postoji **ozbiljan problem**. Tada subota ne može biti sedmi dan u sedmici, zar ne – ne može biti subota!

Dva „dokaza“ lunarnih subotara

Lunarni subotari pružaju najmanje dva „dokaza“, kako bi pokazali da subote uvijek padaju na jedan od gore navedenih datuma. Starosavezni dokaz im je mana, a novosavezni dani u sedmici raspeća. Kada su djeca Izraelova stigla u pustinju Sin? Izlazak 16:1: „Kasnije su otišli iz Elima i na kraju je cio zbor Izraelovih sinova došao u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestog dana drugog mjeseca nakon izlaska iz egipatske zemlje.“ Kada je Bog obećao da će dati manu? Izlazak 16:12: „Čuo sam gundanje Izraelovih sinova. Ovako im reci: Večeras ćete jesti mesa i ujutru ćete se nasititi hleba. I znaćete da sam ja Gospod, vaš Bog.“ Na osnovu gornja dva stiha tvrde da se mana počela davati 16. izjutra.

Da li im je Bog davao manu u subotu? Izlazak 16:26: „Šest dana ćete to skupljati, a sedmi dan je Subota. Tada toga neće biti.“ Ako je početak mane bio 16-og dana u mjesecu, a to je bio 1. dan davanja mane, zatim 17. je bio drugi dan mane, 18. je bio 3. dan mane, 19. je bio četvrti dan mane, 20. je bio 5. dan mane, 21. bio je šesti dan mane, 22. bio je sedmi dan, bez mane, jer je bila subota. Dakle, ako 22-og tog mjeseca bio šabat, sledeći šabat bi bio 7 dana kasnije – 29-og. Prethodna subota bila bi 22-og, ona 7 dana ranije 15-og, 7 dana prije toga, 8-og u mjesecu. Ovo je njihov čvrsti starosavezni dokaz da se Subote određuju uvijek 8-og, 15-og, 22-og i 29-og svakog mjeseca.

Njihov dokaz iz Novog saveza je raspeće Isusa Hrista. Isus je umro na dan Pashe. A Pasha je uvijek 14. dana prvog jevrejskog mjeseca. Levitski zakonik 23:5: „Prvog mjeseca, uveče četrnaestog dana u mjesecu, Pasha je u čast Gospodu.“ Sledeći dan nakon što je Isus umro bio je 15-i dan prvog mjeseca. Zar nije to bio sedmi dan Subota? Luka dan kad je Isus umro naziva danom pripreme, a sutradan je subota, Luka je napisao. Luka 23:54: „A bio je dan pripreme i bližilo se veče, početak Subote.“ Ako je 15-i dan tog mjeseca bio subota, onda je 7 dana prije toga bio 8-i dan. I 7 dana poslije 15. je bio 22-i, a 7 dana nakon 22. 29-i. Dakle, čak i u mjesecu kada je Isus umro, imate osmi, petnaesti, dvadeset drugi i dvadeset deveti dan kao subote! Ova dva sjajna „dokaza“ iz Starog i Novog saveza oni iznose za svoje stajalište – da su subote uvijek fiksirane na 8., 15., 22. i 29. kao gotovo nesporne!

Još jedno pitanje

Još jedno ozbiljno pitanje koje su lunarni subotari pokrenuli je računanje biblijskog dana. Mi vjerujemo da se dan računa od zalaska do zalaska sunca. Ali oni kažu da se dan računa od izlaska do izlaska sunca. Prikazuju mnogo tekstova, ali evo nekoliko. „Narod je ustao i cijelog tog dana i cijele noći i cijelog drugog dana skupljao je prepelice. Onaj ko je nakupio najmanje, nakupio je deset gomera. I rasprostrli su ih oko cijelog logora.“ (Brojevi 11:32)

U gornjem tekstu imamo „dan“, „noć“ i „naredni dan“. Ono što oni govore je da su u gornjem stihu spomenuta dva dana – „tog dana“ i „drugog dana“, a između njih jedna noć nazvana je „tom noći“. Ako novi dan započinje noću (nakon zalaska sunca), noć bi trebalo nazvati „druga noć“. Budući da se naziva „ta noć“, to im je dokaz da je noć pripadala prethodnom danu, a ne sledećem danu. Prema tome, dan bi trebao biti od izlaska do izlaska, a ne od zalaska do zalaska sunca, prema njima.

Takođe, citiraju klanje pashalnog jagnjeta koje je bilo 14. dana prvog mjeseca. Levitski zakonik 23:5: „Četrnaestog dana prvog mjeseca uveče je Pasha Gospodnja.“ Iz Biblije znamo da je anđeo smrti došao noću. Sada pogledajte pažljivo riječi iz Svetog Pisma. Izlazak 12:12: „A ja ću proći egipatskom zemljom te noći i pobiću sve prvence u egipatskoj zemlji, od čovjeka do životinje. I sudiću svim egipatskim bogovima. Ja sam Gospod.“ Lunarni subotari kažu da ako zalaskom sunca započinje novi dan, a Bog je pohodio Njegovim sudovima Egipćane u ponoć, noć bi trebala biti označena kao sledeća noć. Nazivanjem noći 14-og kao „te noći“, to ukazuje da je noć pripadala 14-om, a ne 15-om! To je još jedan dokaz za njih da se novi dan računa od izlaska do izlaska sunca. Oni citiraju i druge slične tekstove.

Subota od 12 sati

Oni takođe kažu da je subota samo dio dnevnog svjetla, samo 12 sati, a ne 24 sata. Oni kažu da se nigdje u Svetom pismu ne spominje subotna noć, već samo subotni dan. Baš kao što mi vjerujemo da subota završava zalaskom sunca, tako i lunarni subotari vjeruju isto. Ali mi kažemo da je to od zalaska do zalaska sunca, ali oni kažu da je to od izlaska do zalaska sunca. Zalazak sunca završava je jasno naznačeno u Isusovoj službi dok je činio čuda. Kad je Isus iscjeljivao ljude u subotu, izraelske vođe rekle su ljudima da ne dolaze po iscjeljenja u subotni dan. „Tada je starješina sinagoge, ljut što je Isus liječio u Subotu, rekao narodu: Šest je dana u koje treba raditi. Dakle, u te dane dolazite i liječite se, a ne u subotni dan.“ (Luka 13:14).

To je razlog zašto vidimo ljude koji dolaze Isusu nakon zalaska sunca. „A uveče, kad je zašlo sunce, ljudi su mu dovodili sve koji su bili bolesni i opsjednuti demonima. Tako je izliječio mnoge koji su болоvali od raznih bolesti i istjerao je mnoge demone.“ (Marko 1:32, 34).

Dakle, završetak zalaskom sunca nije problem ni za jednu grupu. Razlika je u tome kada subota počinje – zalaskom sunca ili izlaskom sunca? Budući da za njih svi dani počinju izlaskom sunca, i subota započinje izlaskom sunca.

Glavne stvari

Dakle, nalazimo tri glavne tačke izazova lunarne subote:

- a) Subote su u Bibliji određene 8., 15., 22. i 29. u mjesecu.
- b) Dan se računa od izlaska do izlaska, a ne od zalaska do zalaska sunca.
- c) Sveti šabatni sati su samo 12 sati dnevnog svjetla (ili shodno trajanju dana, zavisno od godišnjeg doba), a ne i noćni sati.

Biblija raskrinkava teorije „lunatika“

Važno je napomenuti da tzv. lunarnu subotu jednako odbacuju i Jevreji i većina hrišćana koji svetkuju subotu. Da li ste primijetili da „dokazivanje“ lunarnih subotara atakuje na razum? Ukoliko upadnete u njihovo „rezonovanje“ uskoro nećete znati ni ono što ste dotle možda znali. Upravo zbog oštećenog razuma, oni postaju zadržati fanatici koje je gotovo nemoguće urazumiti, nalik ravnzemljašima i sličnim sektašima.

Biblijska definicija dana. – U knjizi Postanja 1. glava Bog definiše početak i trajanje svakog dana Stvaranja. U svim slučajevima nalazimo frazu „bilo je večer i bilo je jutro“ – dan prvi, drugi, treći... Dakle, svaki novi dan od 24h započinje od večeri i traje do večeri. Isto naravno važi za subotni dan. Upravo sedmica Stvaranja, kao i sve druge naredne koje su uslijedile, pokazuje da sedmični ciklus nema nikakve veze sa početkom mjeseca ili bilo kojim kalendarom. Svako računanje sedmice i subota po drugačijem obrascu jednostavno bi pokvarilo prvobitni ciklus i Dan odmora koji je Bog uspostavio.

Dan pomirenja (Jom Kipur) se takođe svetkovao s večeri na večer: „To je za vas Šabat, dan potpunog odmora, i uveče devetog dana u mjesecu postite. **Od večeri do večeri** držite svoj Šabat.“ (3. Mojsijeva 23:32)

Još jednu jasnu potvrdu za dan u trajanju od 24h nalazimo u najdužem proročanstvu iz Danila 8:14,26: „Tada mi je on rekao: Do dvije hiljade i trista večeri i jutara, svetinja će se očistiti... Ono što je rečeno u viziji o večeri i jutru, istinito je. A ti zapečati viziju, jer ona treba da se ispuni za mnogo dana.“ A hebrejska fraza je „ereb boker“ što su tačne riječi korištene u prvom poglavlju Postanka, gdje je prevedeno kao „večer i jutro“.

Da vidimo sada šta kaže Nehemija, kad počinje subota? „Čim je uoči Subote na **jerusalimska vrata pala sjenka**, naredio sam da se vrata zatvore. I još sam im rekao **da ih ne otvaraju dok ne prođe Subota**. Na vrata sam postavio nekoliko svojih slugu da se nikakav teret ne unosi na subotni dan.“ (Nehemija 13:19)

Raspeće i subota. – Osobu koja zasluži smrti trebalo je objesiti na drvo. Ali Bog je uputio svoj narod da slijedi postupak. Nisu smjeli ostati visiti noću.

Ponovljeni zakon 21:22: „Ako neko učini grijeh zbog kog je zaslužio smrtnu osudu pa bude pogubljen i obješen na drvo, neka njegovo tijelo ne ostane na drvetu preko noći, već ga sahrani istog dana, jer je proklet pred Bogom onaj ko je obješen. Nemoj skrnaviti svoju zemlju koju ti Gospod, tvoj Bog, daje u nasljedstvo.“ Jošua se držao ovog pravila. Jošua 8:29: „Kralja Gaja objesio je na drvo i ostavio ga do večeri. Prije nego što je sunce zašlo, Jošua je dao nalog da se njegovo tijelo skinu sa stuba i baci pred gradska vrata, pa je na njega nabacana velika gomila kamenja koja stoji i danas.“

U Isusovo vrijeme slijedilo se i ovo pravilo. Jovan 19:31: „Bio je dan pripreme. Da tijela ne bi ostala na krstu u Subotu – jer je to bila velika Subota – Judejci su zamolili Pilata da se onima koji su na krstu polome noge i da se njihova tijela skinu.“

Tijela ni jednu noć nisu smela da ostanu na krstu. Koliko više kada je subotna noć! Ako je subota započela tek izlaskom sunca, zašto su onda žurili slomiti noge razbojnika i skinuti ih s krsta gotovo 15 sati prije nego što je subota započela? U Starom savezu ne postoji zapovijest da tijela ne smiju ostati na stubu u subotu. Naređeno je da tijela ne smiju noću ostati na stubu. Ne kaže se u Jovanu 19:31 da tijela ne bi trebala ostati na krstu noću, već su rekli, da „tijela ne bi ostala na krstu u subotu“. To jasno implicira da je subota započela te noći, o zalasku sunca, a ne po izlasku sunca. Luka 23:52, 54: „Otišao je kod Pilata i zatražio Isusovo tijelo.... A bio je dan pripreme i **bližilo se veče, početak Subote**.“ „Zatim su se vratile da pripreme mirisna ulja i druge mirise. A u Subotu su mirovale, prema propisu.“ (Luka 23:56)

Da vidimo sada kojim terminima je opisan prvi dan posle Subote. „Kad je prošla Subota, Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva majka, i Soloma kupile su mirise da bi otišle i namazale Isusovo tijelo.“ (Marko 16:1). Očito, mirise su kupile po završetku sedmične Subote da bi bile spremne za sledeće jutro kada su namjeravale otići do groba.

„I u samu zoru prvog od šabata, na izlasku sunca, došle su do groba.“ Izraz „prvi od šabata“ odnosi se na početak sedmica zvanih šabati do Pedesetnice. „Po večeri od šabata, u osvit prvog od šabata, dođoše Marija Magdalena i druga Marija da pogledaju grob.“ (Matej 28:1) Izraz „šabati“ u množini se ne odnosi na sedmičnu Subotu, koja je upravo bila završila, već takođe na period od sedam sedmica, poznatih kao „šabati“ (3. Mojs. 23:15,16; 5. Mojs. 16:9,10). „A na prvi od šabata, Marija Magdalena je došla do groba rano ujutru, dok je još bio mrak, i vidjela je da je kamen već pomjeren sa groba.“ (Jovan 20:1)

Biblija određuje samo dvije kategorije dana. – Kategorizacija dana na 6 radnih plus 1 dan od odmora je temeljna ustanova iz sedmice Stvaranja. Ovaj obrazac ponovljen je i prilikom sakupljanja mane (Izlazak 16:26). Četvrti Božji Uput iz Dekaloga stavlja pečat na ovu podjelu: „*Sjećaj se subotnog dana i smatraj ga svetim. Šest dana radi i obavljaš svoj posao. A sedmi dan je Subota posvećena Gospodu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj rob, ni tvoja robinja, ni tvoja stoka, ni stranac koji živi u tvom gradu. Jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog dana je počinio. Zato je Gospod blagoslovio subotni dan i posvetio ga.*“ (Izlazak 20:8-11)

Premda se neki dani u Bibliji nazivaju šabatnim, postoji ogromna razlika između njih i sedmične Subote. Ti šabati su dodati 2500 godina posle Stvaranja kao dio obrednih zakona ili praznika. Oni su imali tipološku svrhu. „Zato neka vas niko ne osuđuje zbog jela i pića, bilo kao dio praznika ili mladina ili šabata, jer je to sjenka onoga što predstoji, tijela Hristova.“ (Kološanima 2:16,17)

Idolatrija lunarnih subotara. – Kao što pagani kažu bez sunca ne može biti života, lunarni subotari kažu bez Mjeseca ne može se mjeriti vrijeme. Ali naš Bog nije zavisao o njima, sve zavisi od Njega! Sedmi dan subota je spomen na Božje stvaranje dok još nije postojao naš univerzum.

Ali lunarni subotari su subotu napravili kao spomen na mjesec, postavljanjem Mjeseca ispred Božjeg prvog dana stvaranja! To je precizan razlog zašto je Bog stvorio život i započeo računanje vremena **prije** stavljanja u funkciju Sunca i Mjeseca! Konačno, kada Stvoritelj svih stvari, uključujući Sunce i Mjesec, bude sudio svijetu, oni koji su akcenat stavili na stvoreno umjesto na Stvoritelja, biće prokleti.

„*Rasuće ih pred suncem i pred mjesecom i pred svom nebeskom vojskom koju su voljeli i kojoj su služili, za kojom su išli, tražili je i klanjali joj se. Neće se pokupiti, niti će se sahraniti. Biće kao đubrivo po zemlji.*“ (Jeremija 8:2)

Gdje, kako i ko je započeo priču o lunarnim subotama?

Usred noći 10. juna 1990. Leonard William Armstrong, vođa Bijelih vitezova Tenesija iz Kju Kluka, i Damion Patton, Skinhead, odvezli su se do West End sinagoge u Nešvilu u državi Tenesi, Sjedinjene Države. Armstrong je ispalio nekoliko hitaca u jevrejski hram. (preuzeto iz rezimea incidenta)

„NASHVILLE, Tenn. (EP) – Dugogodišnji hrišćanski muzički producent Jonathan David Brown osuđen je 20. avgusta za pomaganje dvojici muškaraca da izbjegnu krivično gonjenje zbog pucnjave u sinagogi iz 1990. godine i zbog dvije tačke krivokletstva pred saveznom velikom porotom. *CCM Update* izvijestio je da je Brown osuđen za pomaganje Leonardu Williamu Armstrongu i Damieniu Pattonu da izbjegnu krivično gonjenje zbog pucnjave u kojoj su se Armstrong i Patton kasnije izjasnili krivim. Tužitelji su rekli da je Brown pomogao u farbanju automobila koji je korišćen u pucnjavi iz bijele u crnu, obezbijedio novu registarsku tablicu i masku i poslao novac Pattonu koji je bježao u Kaliforniju. Dokazi oduzeti iz Braunovog doma uključuju potpisane članske karte za Kjus Kluka i Arijevske nacije (Aryan Nations), te sliku Brauna koji pozdravlja nacističku zastavu. Brown je producirao albume za Twila Paris, Petru, Gaither Trio i Bob Bennetta, a nedavno je objavio i album inspirativne muzike.“ (Novine *Dallas / Fort Worth Heritage*)

„Sud je utvrdio da je Brown pomogao Damionu Pattonu, kojeg je policija u Nešvilu opisala kao maloljetnog 'skinhedsa', da se sakrije od vlasti i maskira svoj automobil nakon što su Patton i Leonard William Armstrong, Veliki zmaj bijelih vitezova Kunes-klana iz Tenesija izvršili pucnjavu pred zoru u jevrejsku sinagogu u Nešvilu u državi Tenesi 10. juna 1990.“ (Jonathan David Brown, Wikipedia)

„Sudski slučaj je otkrio da je Brown uveče 9. juna 1990. prisustvovao sastanku bijelih supremacista poznatih po svojoj mržnji prema Jevrejima. Patton i Armstrong su takođe bili tamo. U 1:00 ujutro, 10. juna, Patton je prošao pored West End sinagoge u Nešvilu, a Armstrong je ispalio nekoliko hitaca kroz prozore pištoljem TEC-9, ali niko nije ozlijeđen jer zgrada nije bila naseljena. 15. juna u Brownovom stanu je izvršen pretres po nalogu, a policija je tražila Pattona. Tamo su zaplijenili članke koji pripadaju Brownu... U danima nakon incidenta sa pucnjavom, Brown je pomogao Pattonu da izbjegne vlasti lažući policiju u vezi s Pattonovim boravištem, skrivajući ga na njegovoj farmi u Plizentvilu i pomažući Pattonu da promijeni boju automobila iz bijele u crnu sa sprej bojom. Brown je Pattonu dao registarsku tablicu s jednog od njegovih kamiona i dao Pattonu dovoljno novca da se odveze do Las Vegasa i tamo oстане. Nekih pet mjeseci kasnije, Brown je dozvolio Pattonu da mjesec dana ponovo živi na njegovoj farmi. U septembru 1991. godine, FBI je uhapsio Pattona koji se izjasnio krivim za svoje učešće u pucnjavi u sinagogi.“ (Ibid.)

Jonathan David Brown je 1992. godine osuđen na 27-mjesečnu kaznu saveznog zatvora i novčanom kaznom od 10.000 američkih dolara za dodatnu opremu, nakon dokazane činjenice za zavjeru kršenja građanskih prava i krivokletstva. Dok je bio u zatvoru, Brown je čuo ono što je opisao kao „tihi glas“ koji mu je dao „proročko otkriće“.

Nakon puštanja iz zatvora, gospodin Brown pripremio je otkriće i 1998. objavio „Držanje Jahvinih naloga“ (Keeping Yahweh's Appointments), originalnu studiju koja promovise vjerovanje da je Bog odredio poštovanje lunarnih subota. U svojoj knjizi on navodi:

„Kažem vam da je Jahvinom narodu predodređen povratak svim Njegovim prirodnim zakonima koji nisu dodani samo kao pomirenje za grijeh. Moje je proročko otkriće da je ovo dio onoga što se naziva 'obnovom svih stvari'. Djela apostolska 3:21

Postajalo mi je očiglednije da 'sedmodnevni ciklus' u sedmici nije bio čak u skladu ni sa paganskim mjesecima julijanskog kalendara, od januara do decembra. Rođendani svake godine padaju u drugi dan u sedmici, zar ne? U nekom trenutku nakon toga čuo sam tihi glas kako kaže: 'Nedjeljna subota je u mjesječevim četvrtima gdje su i svi ostali blagdani.' Slijedio sam glas.“

Reklama u biltenu *The Hope of Israel*, avgusta 2001., *The Berean Voice* kaže da knjiga sadrži:

„Dokaze iz Svetog Pisma da se sedmi dan subota uvijek nalazila u četvrtima mjesečevog ciklusa...

Dokaze iz svitaka sa Mrtvog mora koji dokazuju da su stari Jevreji brojali subote u četvrtinama mjeseca...

Dokaze iz historije da je naš trenutni sedmodnevni ciklus započeo najranije 515. prije n.e. i proširio se u zapadnu Evropu neposredno prije Ješuinog (Isusovog) rođenja ...

Dokaze iz historije da je simbolički značaj koji je dat broju '7' izveden iz Mjeseca koji je mijenjao svoje faze u intervalima od približno sedam dana..."

U nastavku bavićemo se vjerodostojnošću iznesenih tvrdnji.

Inicijator pokreta lunarnih subotara

Originalni citat sa Wikipedije za Jonathana Davida Browna konstatuje je da je on bio, „prvi držalac subote u ovom [20.] vijeku koji je započeo praksu odbrojanja subote od dana mladog mjeseca, umjesto da koristi sedmodnevnu sedmicu“. Dalje slijedi komentar da je „Pokret Lunarne subote izrastao među mesijanskim, Armstrongovim / Crkvom Božjom i hrišćanskim identitetom.“ Ovom spisku bismo dodali sve veći broj Adventista sedmog dana. Čini se kao da ne postoji duhovna epidemija u svijetu čiji nosioci nisu otpali adventisti.

„Danas Arnold Bowen, Matthew Janzen i Troy Miller nose mantiju lunarnog subotarstva, dok se Jonathan David Brown koncentriše na svoje muzičko djelo.“

Porijeklo vjerovanja

Kada pitate lunarne subotare odakle je porijeklo njihovog vjerovanja, oni mogu reći: „Prvo poglavlje Postanja.“ Gospodin Brown tvrdi da njegov koncept dolazi iz „proročkog otkrivenja“. Uz to su neke stvari iz Svetog Pisma i historijske bilješke „prilagođene“ da odgovaraju toj priči. Tako je sve prepakovano da izgleda kao izgubljena drevna istina.

Sledeće svjedočenje dolaze od Larryja i June Acheson i mogu se naći na njihovoj web stranici *Ponder Scripture*.

„Džun (June) i ja smo vjerovatno prvi put bili izloženi misaonom procesu iza poštovanja lunarnih subota davne 1987. Tada smo bili pozvani na sastanak koji je vodila grupa bijelih supremacista koji su zaključili da ima nešto o tome u proučavanju Tore. Glavni govornik ovog sastanka bio je čovjek po imenu Arnold Burns, koji je bio iz države Džordžija. Sastanak je održan u gradu Boveni u državi Illinois.

Iako se nije mogao klasifikovati kao lunarni subotar, gospodin Burns je ipak iznio obrazloženje koje smatram tipičnim za rezonovanje koje se nudi za držanje lunarnih subota. Prema gospodinu Burnsu, 'biblijska' metoda određivanja 'istinske sedmične subote' centrirana se na datum Pedesetnice. Ako bi slučajno Pedesetnica pala u srijedu, tada će i sedmična subota padati srijedom narednih 12 mjeseci.

Nekih deset ili jedanaest godina kasnije, zvanično sam se upoznao sa doktrinom lunarnih subota. Lunarni subotar po imenu John Ouwenga, kojeg smo poznavali gotovo godinu dana, napokon mi je saopštio vijest nakon što je završio naš redovni sedmični subotni sastanak. U privatnom razgovoru, 'otkrio' je da dan kada smo se okupili nije bio 'stvarna' istinska sedmična subota. Prema gospodinu Ouwengi, 'istinski' sedmični sabori padaju na 8, 15, 22 i 29-i dan svakog mjeseca. Samo nekoliko godina kasnije, prisustvovao sam debati između lunarnog subotara iz Džordžije po imenu Arnold [Bowen] i kolege Teksašana po imenu Herb Solinsky... Kasnije te godine upoznao sam Arnoldovog zeta, Matthewa Janzena, 2001. godine na Konferenciji Jedinstva održanoj u Cisku u Teksasu, na kojoj je Matthew predstavio doktrinu lunarnih subota.

Arnold Bowen neće otkriti ko ga je podučavao o lunarnim subotama, ali 5. jula 2005. kazao je da je lunarne subote drži šest ili sedam godina, što bi ukazivalo na to da je lunarne subote vjerojatno počeo držati 1998. godine, što se poklapa sa godinom kad je objavljena originalna lunarna subota [autor Jonathan David Brown]...”

Gospodin Acheson vjeruje da je „knjiga Jonathana Davida Browna originalna studija koja promoviše poštovanje lunarnih subota.“ To je zaključio na lunarsabbath.com, web sajtu kolege sa lunarnog subotara Ernieja L. Hocha, koji se takođe zove Lewi H’Cohen, a sebe identifikuje kao H’CoHen – Levijevo pleme, Kuća Cohen – sveštenik. Na njegovoj web stranici promovišu se različiti članci o lunarnoj suboti, gdje je predstavljena knjiga gospodina Browna sa sljedećim naslovom: „Ovdje sve počinje.“ Na drugom mjestu navodi: „Mnogi ljudi širom svijeta došli su do osnovnog razumijevanja Lunarne subote upoznavanjem s knjigom „Držanje Jahvinih naloga“.

Pokret hrišćanskog identiteta

Pokret *Hrišćanski identitet* (Christian Identity) je pokret brojnih ekstremno konzervativnih hrišćanskih crkava i vjerskih organizacija, ekstremno desničarskih političkih grupa i grupa za preživljavanje. Neki su nezavisni; drugi su labavo povezani. Prema profesoru Michaelu Barkunu, jednom od vodećih stručnjaka u pokretu hrišćanskog identiteta, navodi se:

„Ova virulentna rasistička i antisemitska teologija, kojom se bavi 50.000 ljudi samo u Sjedinjenim Državama, raširena je među mnogim desničarskim ekstremističkim skupinama i nazvan je ‘ljepilom’ rasističke desnice.“ (Ontario Consultants on Religious Tolerance)

Pojam „hrišćanski identitet“ ima dva različita značenja:

Anglo-Izraelstvo (aka Britanski izraelizam): Teološko vjerovanje da su anglosaksonska, keltska, skandinavsko, germanska i pridružene kulture rasni potomci izraelskih plemena. Prema tome, Amerikanci i Kanađani su potomci drevnih Izraelaca iz hebrejskih spisa. (ReligiousTolerance.org)

Rasističke, hrišćanske vjerske skupine: Niz malih, izuzetno konzervativnih fundamentalističkih hrišćanskih denominacija koje su prihvatile anglo-izraelski jezik i nakalemile ga na rasistička vjerovanja. Na jevrejski narod gledaju kao na Sotonino potomstvo. Sledbenici su obično uključeni u političke pokrete koji se protive kontroli oružja ... i milicijskim pokretima. (Ibid.)

Najveći pokret hrišćanskog identiteta tradicionalno je bio Kluks Klan... KKK je skliznuo u mrak do drugog svjetskog rata, ali je revitalizovan sredinom 1950-ih kao reakcija na prisilnu rasnu integraciju na jugu SAD-a. (Ibid.)

Ostale organizacije koje slijede uvjerenja hrišćanskog identiteta su: Američka nacistička stranka; Arijevske nacije; Crkva Isusa Hrista Hrišćanina, Arijevski narodi; Konfederacija Hammerskins; Jubilej, Nacionalno udruženje za unapređivanje bijelih ljudi; Red; radikalni moderni izdanak originalnog *Posse Comitatusa*; Sveto pismo za Ameriku, otpor bijelih arijevaca (RAT) i bijeli separatistički barjak. Mnoge male grupe često nestaju i nestaju. (Ibid.)

Pored svojih strogih fundamentalističkih rasnih stavova, sledbenici hrišćanskog identiteta razlikuju se od mejnstrim protestantskog fundamentalizma u različitim oblastima teologije. Većina pristalica hrišćanskog identiteta slijedi mojsijevski zakon Starog zavjeta (npr. ograničenja u prehrani, sedmi dan subotu, određene godišnje praznike poput Pashe). Takođe je uobičajeno da pristalice prate Pokret Svetog Imena... koristeći izvorna hebrejska imena kada se pozivaju na Boga (Jahvu) i Isusa Hrista (Jahšuu). (Hrišćanski identitet, Wikipedia)

Nadahnuće za Lunarnu subotu Jonathana Davida Browna?

Fridrih Delič (Friedrich Delitzsch, 1850–1922) bio je njemački asiriolog koji se specijalizovao za proučavanje drevnih bliskoistočnih jezika i objavio brojna djela o asirskom jeziku, istoriji i kulturi.

Delič je tvrdio da su mnogi starozavjetni spisi posuđeni iz drevnih vavilonskih priča, uključujući priče o Stvaranju iz Postanja i mit o Potopu. Delič je takođe žestoko dovodio u pitanje istorijsku tačnost hebrejske Biblije i stavljao veliki naglasak na brojne primjere nemorala. (Wikipedia)

Serija od tri predavanja pod naslovom *Vavilon i Biblija*, održana između 1902. i 1904., obuhvata ove teze: Subota je nastala u vavilonskoj etici; Gospodnje sveto ime (YHWH) pojavilo se prvi put u vavilonskim tekstovima; a izraelski monoteizam bio je manji (i kasniji) izraz plemenitijeg vavilonskog koncepta. Kasnije je Delič čak preporučio da se Stari zavjet izbaci iz Biblije njemačkih hrišćana. Delič je pogodio u živac koji je sezao duboko u njemačku kulturu i društvo. Nekolicina ga je optužila za antisemitizam, za koji je tvrdio da je nemoguć zbog njegove naučne objektivnosti. (Bill T. Arnold i David B. Weisberg, *Babel und Bibel und Bias*)

Dvadeset godina kasnije, Delič će još hrabrije ponoviti ovaj prijedlog u *Die Grosse Täuschung* (Velika obmana), svojoj poslednjoj publikaciji prije smrti 1922. (Ibid)

„Takozvani ‘Stari zavjet’ u potpunosti je potreban za hrišćansku crkvu, a time i za hrišćansku porodicu. Bilo bi nam puno bolje da s vremena na vrijeme uronimo u duboke misli koje su naši njemački intelektualni heroji mislili o Bogu, vječnosti i besmrtnosti.“

Delič je pretpostavio da su Vavilonci dijelom bili arijevcima... Možda je najšokantnije od svega njegova sugestija da sam Isus nije bio Jevrej, već Vavilonac i vjerovatno dijelom Arijevac, budući da su Arijevcima Vavilonci naselili Samariju i Galileju. Ova sugestija postala je uvjerenje kasnije u Deličovom životu, kada je tvrdio da je Isus bio jevrejski prozelit (obraćenik), a ne Jevrej. Njegovo galilejsko poreklo značilo je da Isus uopšte nije bio Semit, već Vavilonac i barem dijelom Arijevac. (Bill T. Arnold i David B. Weisberg, *Babel und Bibel und Bias*)

Kajzer Vilhelm je 1923. godine, djelimično pod uticajem Deliča, tvrdio da Isus nije bio samo Arijevac, već zapravo anti-Jevrej i da se zapravo protivio poruci hebrejskih spisa. Vilhelm je pokušao iznijeti argumente za vjerske reforme pod natpisom „Napolje sa jevrejstvom i njegovim Jahvom!“ (Ibid.)

„Kada je dvanaest izraelskih plemena napalo zemlju Hanan, ušli su u zemlju koja je apsolutno pripadala domenu vavilonske civilizacije... I ne samo industrija, već i trgovina i pravo, običaji i nauka Vavilona bili su standardi zemlje. Znajući to, odmah shvatamo zašto su mjere, težine i kovanice koriste u Starom zavjetu i vanjski oblik njihovih zakona (‘ako čovjek učini ovo ili ono, kazniće se na ovaj ili onaj način’) vavilonski.“

Tako su i na sveštene običaje i metode prinošenja žrtava duboko uticali vavilonski uzori; i izuzetna je činjenica da se izraelske tradicije u svojim izvještajima o porijeklu subote u potpunosti razlikuju – što će biti vidljivo poređenjem Izlaska xx.11 i Ponovljenog zakona v.15. Ali sada je stvar jasnija.“ (Friedrich Delitzsch, *Babel and Bible*, p. 37)

„Vavilonci su imali i svoj subotu (shabbatu), a otkriven je kalendar blagdana i žrtava prema kojem su 7., 14., 21. i 28. dani u mjesecu odvojeni kao dani u koje se ne smije raditi, na kojima kralj ne bi trebao presvlačiti haljine, niti se popeti na njegove kočije, niti prinositi žrtve, niti donositi zakonske odluke, niti jesti kuvano ili pečeno meso, na kojem ni ljekar ne bi smio polagati ruke na bolesne. Dakle, ovo odvajanje sedmog dana za umirenje bogova se u stvari shvata sa vavilonskog gledišta, pa stoga jedva da postoji sjena sumnje da smo u krajnjem slučaju dužni ovoj drevnoj naciji na obalama Efrata i Tigrisa za obilježje blagoslova koji potiču iz našeg dana subotnog ili nedjeljnog odmora.“ (Ibid, pp. 37-38)

„Ako su u poznatom kalendaru praznika (IV. R. 32/33) sedmi, četrnaesti, dvadeset prvi i dvadeset osmi dan u mjesecu izričito okarakterisani kao dani u kojima treba da se odmara od svake vrste rada, zar ne vidimo u ovim danima išta drugo doli subote?“ (Ibid, p. 156)

„U skladu s tim moramo se pomiriti s činjenicom da je jevrejska subota na kraju utemeljena u vavilonskoj instituciji.“ (Ibid.)

„Određivanje sedmog dana kao dana u kojem se treba suzdržati od rada i bilo kakvih napora pronalazi svoje objašnjenje, kao što sam pokazao godinama ranije, u činjenici da je broj sedam bio u ovom kao i u drugim slučajevima Vaviloncima i 'zli' broj, i to je razlog zašto se sedmi, četrnaesti, dvadeset prvi, dvadeset osmi dan u gore spomenutom kalendaru nazivaju UD. HUL. GAL., tj. zli dani.“ (Ibid.)

„Umjesto da se uronimo ... u Božju vladavinu među vlastitim narodom, od njemačkih primitivnih vremena do danas, mi nastavljamo dodjeljivati status 'otkrivenja' tim starim izraelskim proročanstvima, bilo iz neznanja, apatije ili sljepoće. Ali ovo više ne stoji u svjetlu nauke, niti vjere, niti etike.“ (Lehmann "Friedrich Delitzsch", page 244, cited in A Centennial Review of Friedrich Delitzsch's "Babel und Bibel" Lectures, Author(s): Bill T. Arnold and David B. Weisberg)

„Alfred Jeremias (1. c, p. 25) prikladno se prisjeća talmudske priče, prema kojoj je Mojsije s faraonom priredio dan odmora za svoj narod, a na pitanje koji je smatrao najprikladnijim za tu svrhu, odgovorio je: 'Sedmi, posvećen planeti Saturn, radovi obavljeni na današnji dan u svakom slučaju neće napredovati.'“ (Ibid.)

Bijeli supremacista se susreće sa „izgubljenim“ izraelskim plemenima

Kao što je već napomenuto, knjiga Jonathana Davida Browna „Držanje Jahvinih naloga“ objavljena je 1998. U januaru 2000. novi učenik preuzima koncept lunarne subote i predstavlja ovu „izgubljenu istinu“ široj publici kroz *Hope of Israel Ministries*, ogranak od 7. dana šabata koji drži Božja Crkva Herberta Armstronga. Ova grupa potpada pod anglo / britansko-izraelsku kategoriju pokreta Hrišćanski identitet.

John D. Keyser, osnivač *Hope of Israel Ministries*, iznosi svoje hipoteze u Editorijalu uvodnog broja dvomjesečnika časopisa njegove službe *The Berean Call*. Zapazite kako su Jevreji predstavljeni kao krajnje obmanuti u vezi sa subotom. A sada je zbog njihove greške čovjekov koncept vremena temeljno iskrivljen.

„Sotona je majstorski obavio posao. Ne samo da je zbunio čovječanstvo uopšte o prirodi istinitog Boga, već je zbunio i one koji se pretvaraju da poštuju tog istinskog Boga! Uveo je takozvani hrišćanski svijet u paganske običaje i dane – poput Uskrsa, Božića i nedjelje – dok je, u isto vrijeme, potpuno obmanuo Jevreje da drže Božiju sedmičnu subotu u pogrešno vrijeme!“ (John D. Keyser Berean Voice, Newsletter Editorial, Jan-Feb 2000.)

„Sotona je preko svojih ljudskih agenata vodio hrišćanske crkve u vjekove koji su obuhvatali raspravu o tome pada li Božiji šabat u subotu ili nedjelju – čime je u potpunosti sakrio činjenicu o lunarnoj suboti iza dimne zavjese obmane i vjerskog neprijateljstva. Da bi dodatno zbunio Božji narod, Sotona je temeljno iskrivio čovjekov koncept vremena, a posebno sedmičnog ciklusa. Vrijeme se toliko odvojilo od prvobitne sedmice koju je Bog ustanovio u Postanju da ni na koji način ne možemo sa sigurnošću znati kada se subota držala u Hristovo vrijeme – ili ranije – bez nekog nebeskog putokaza koji bi nas vodio.“ (Ibid.)

„U ovom uvodnom izdanju *Berejskog poziva* izlažemo Sotonine mahinacije i pokazujemo kako je ovaj arhi-neprijatelj čovječanstva koristio jevrejski i rimski kalendar – kao i moć Rima i kompromitovanih rabina iz Vavilonije – da odvede svece Božje s pravog i uskog puta koji vodi ka spasenju.“ (Ibid.)

„Ali Bog nije dozvolio da Sotona uništi sve dokaze. Za one koji svakodnevno pretražuju svete spise i testiraju svakog samozvanog Božijeg proroka, istina se može naći na stranicama Biblije i knjigama sekularnih istoričara i antropologa.“ (Ibid.)

Znamo da su svi dani u sedmici u nekom trenutku bili nazvani po neznabožačkim bogovima. Da li se rasprava među hrišćanskim crkvama tokom vjekova zaista vodila o tome pada li Božji šabat u subotu ili nedjelju?

Ili je zapravo bila o tome hoće li se čovječanstvo sjećati i držati svaki 7. dan kao Očevu svetu subotu ili će slijediti ljudske naloge i držati 1. dan Gospodu, bez obzira koje je ime svijet dao tim danima? Da li bi Biblija trebala biti sama svoj tumač prije nego što se zatraže konsultacije iz knjiga svjetovnih historičara i antropologa kako bi se podržala istina?

Da li smo sve ove godine držali subotu u pogrešno vrijeme?

To je pitanje koje gospodin Keyser postavlja i odgovara u svom prvom članku o lunarnoj suboti. Nakon uvoda zapazite izvor njegovog prvog citata.

„Stotinama godina traje polemika između onih koji zagovaraju nedjeljni šabat i onih koji drže sedmičnu subotu. Većina ljudi je odgojena u svijetu držanja nedjelje i, prirodno, uzima obilježavanje nedjelje zdravo za gotovo. Nostalglična sjećanja na stare klupe, crkvene piknike, horove i porodično zajedništvo čvrsto se zadržavaju u svijesti miliona. Ideja o drugom danu odmora čini im se fanatičnom i apsurdnom. Neki ljudi vjeruju da je subota pravi dan i insistiraju na tome da je subota jedini dan koji nam Biblija bilo gdje zapovijeda da držimo. Oni čak idu tako daleko da kažu da ljudi griješe – da imaju ‘žig zvijeri’ i da će pretrpjeti sedam poslednjih zala – ako poštuju nedjelju, umjesto da sedmi dan drže u subotu! Za većinu hrišćana protestantske crkve, ovi ‘držaoci subote’ su legalistički, ritualistički i odlučno su na ‘rubu’ prihvaćene mejnstrim religije – izvan koraka s većinom i možda pomalo čudni!“ (John D. Keyser, Have We Been Observing the Sabbath At the Wrong Time All These Years?, Berean Voice Newsletter, Jan-Feb 2000)

„Autor bilješki Jonathan Brown: U današnje vrijeme sporovi između „subotara“ (sedmične subote) i držalaca ‘Gospodnjeg dana’ takve su raznolikosti da sada čak uključuju i teorije o tome uključuje li ‘dan’ i ‘noć’ ili tamne sate kad nema sunčeve svjetlosti; i započinje li subota u podne jer je podne zapravo ‘veče’. Svi se argumenti temelje na pretpostavci da je naš trenutni sedmodnevni ciklus nešto što je uvijek bilo sa čovječanstvom. Zapravo, crkve sedmog dana vatreno tvrde da je sedmica do subote neprestano tekla od stvaranja. Međutim, to što smo odrasli uz ovaj ciklus ne znači da je on uvijek postojao.“ (Keeping Yahweh’s Appointments, 1998. Pp. 40-41). (Ibid.)

Jonathan Brown mora biti jedan „samozvani Božji prorok“ koji je prošao test dok ga John Keyser citira u cijelom članku. Gospodin Brown je također citiran kao otkrivač porijekla lunarnog subotnjeg ciklusa. John Keyser nam kaže da je ovo otkriće „upravo ISTI ciklus koji je Bog otkrio Izraelcima u Izlasku 16.“

„Mjesečev ciklus ima otprilike 29,5 dana, počevši od opažanja prvog malog polumjeseca neposredno nakon zalaska sunca. Lunarni mjeseci se najprikladnije procjenjuju na 30 dana, ali kada su raspoređeni u nizu mjeseci, najpovoljnije ih je kalendarski uređivati SAMO PO periodima od 29 i 30 dana naizmjenično (Rest Days, pp. 178-179). Nijedan od ovih brojeva, očito, nije djeljiv ravnomjerno sa 7. ‘Međutim’, kaže Jonathan Brown, ‘u vavilonskom kalendaru koji datira oko 700. prije n.e., bilježi se šema dana odmora 7, 14, 21 i 28. mjesečevog ciklusa. Ti dani se podudaraju sa prvom četvrtinom (polumjesec), punim mjesecom, trećom četvrtinom (polumjesec unazad) i danom nestanka mjeseca.’“ (John D. Keyser, Have We Been Observing the Sabbath At the Wrong Time All These Years?, Berean Voice Newsletter, Jan-Feb 2000)

„Nova Šaf-Hercogova religijska enciklopedija napominje da ‘postoji opšta saglasnost da sedmodnevni period [kako su držali Jevreji] potiče iz Vavilonije, gdje je korišćen u predsemitsko doba – što potvrđuje činjenica da ne samo da su svetkovani sedmi, četrnaesti, dvadeset prvi i dvadeset i osmi dan u mjesecu, već da je i devetnaesti bio poseban dan...’ (Vol. VII, 1910. p. 492). Razlog jednodnevnog odstupanja ovdje u odnosu na dane koje je Bog odredio u Izlasku 16 je taj što se dani 7, 14, 21 i 28-i računaju od prvog mjesečevog polumjeseca, dok se brojevi 8, 15, 22 i 29 računaju od ‘prvog dana’ od ‘mračnog’ mjeseca.“ (Ibid.)

Nije li zanimljivo da je ovo otkriće slično sa onim što smo pročitali od Fridriha Deliça, ali s pomakom? Sjetite se da u rasističkoj frakciji pokreta Hrišćanski identitet, „Jevreji“ se nazivaju Sotoninim potomcima, dok su Vavilonci bili superiorna djelimično arijevska rasa. Da li je Bog dao lunarnu subotu Jevrejima i Vaviloncima?

Ako su Jevreji prvobitno držali „lunarnu subotu“, a zatim pali u otpadništvo i išli za drugim bogovima, da li je to otpadništvo uključivalo držanje uzastopnog sedmog dana u subotu? Ako je to slučaj, onda je Bog morao odvesti Jevreje u vavilonsko ropstvo kao kaznu i vratiti ih u lunarnu subotu, zar ne?

Baveći se ovom hipotezom, zamislite kako Jevreji promatraju Vavilonce kako drže njihove čudne mjesečeve dane odmora i odjednom dolaze do spoznaje da ti pagani drže subotu koju su oni pogazili i zaboravili. Kad su se u potpunosti pokajali za svoj grijeh i vratili se „istinskoj“ suboti, bilo im je dozvoljeno da odu kući u Izrael, obnove hram i obnove šabat. To daje novo značenje opomeni: „Izađi iz nje (Vavilona) narode moj.“ Jevreji se nisu htjeli vratiti u zatočeništvo, pa su nam, kažu nam zagovornici ove doktrine, vjerno držali (vavilonsku) lunarnu subotu u vrijeme Hrista i apostola. John Keyser pretpostavlja zašto to mora biti:

„Napravimo neke osnovne pretpostavke ovdje. Činjenica da Isus Hrist NIJE denuncirao Jevreje svoga doba zbog toga što su subotu držali pogrešnog dana u sedmici, već ih je denuncirao zbog toga što su subotu učinili ‘ropstvom’, jasno ukazuje na to da su Jevreji tada bili ispravni u pogledu toga kojeg dana u sedmici se treba pridržavati. Kasnije, u djelima apostola Petra i Pavla, na sličan način ne nalazimo ni traga tim nepokolebljivim Božjim ljudima gdje su osuđivali Jevreje zbog pogrešnog dana. Budući da je Pavle mučenički stradao 67. godine nove ere, a Petar ga je slijedio sledeće godine, vjerovatno je sigurno reći da su Jevreji održavali ispravnu subotu sve do razaranja Jeruzalema 70. godine od strane Rimljana.“ (Have We Been Observing the Sabbath At the Wrong Time All These Years?, Berean Voice Newsletter, Jan-Feb 2000)

Šta se to dogodilo sa lunarnom subotom? Još jednom imamo objašnjenje:

„Nažalost, u četvrtom vijeku nove ere, vavilonski rabini zagađivali su Božji sveti kalendar uvodeći neprekidnu sedmicu i odgađanja kako bi spriječili da se određeni dani sukobe sa sedmičnom subotom koju su stvorili. Kada je Hilel II uveo ove promjene, nisu svi religijski vođe Jevreja bili saglasni s tim. U stvari, veliki broj vođa nastavio je držati nove mjesece opažanjem – kao što je to bilo učinjeno u Isusovo vrijeme.“ (John D. Keyser, God’s Sacred Calendar, Berean Voice Newsletter, March-April 2000)

„U naše je vrijeme, napominje autor Jonathan Brown, ‘sporovi između subotara (sedmične subota) i držalaca ‘Gospodnjeg dana’ takve su raznolikosti da sada čak uključuju i teorije da li ‘dan’ uključuje ‘noć’ mračnih sati u kojima nema sunčeve svjetlosti i započinje li subota u podne jer je podne zapravo ‘veče’. Svi ovi argumenti se temelje na pretpostavci da je naš trenutni sedmodnevni ciklus nešto što je uvijek bilo s čovječanstvom. Zapravo, crkve sedmog dana vatreno tvrde da je sedmična subota neprestano tekla od stvaranja. Međutim, samo zato što smo odrasli sa ovim ciklusom ne znači da je uvijek postojao.“ (Keeping Yahweh’s Appointments, p. 41). (John D. Keyser, The New Moon and the Weekly Sabbath – Side-By-Side!, Berean Voice Newsletter, Jan-Feb 2000)

„U knjizi *Saadia Gaon: His Life and Works*, Henryja Maltera, čitamo ... Tek nakon zatvaranja Vavilonskog Talmuda, u šestom ili možda kasnije, u sedmom vijeku, odustalo se u cjelosti od opažanja Mjeseca, i uveden je cjelovit i konačni sistem kalendariranja. Ovo su prihvatili svi Jevreji iz dijaspore i prihvaćeno je kao obvezujuće do danas.“ (Ibid.)

„Uz očito sknavljenje Božjeg svetog kalendara od strane Hilela II i rabina njegove sekte, današnjem jevrejskom kalendaru ne može se vjerovati u određivanju Božjih svetih dana i subota...“ (Ibid.)

Sotonin dan bogoslužnja

Lunarni subotari kače se na pogrešnoj premisi da je neprekidno obilježavanje subote na 7-i dan poziv na bogoslužnje na Saturnov dan, za koju kažu da je Sotonin dan bogoslužnja. Kad lunarna subota padne u subotu, oni brzo ističu da je to sedmi dan, a ne Saturnov dan.

„U vavilonskim misterijama Nimrod je dobio ime Saturn – skriveni bog. Dalje kroz istoriju, narod za narodom davao je slavu i počast sedmičnim bogovima Vavilona, a dani odmora proglašeni su i odvojeni u njihovu čast – petak, dan u čast Venere; Subota, dan u čast Saturna; i nedjelja, dan u čast boga Sunca. Nimrod i njegovo obožavanje vavilonskih misterija živi su i zdravi u današnjem svijetu!“ (John D. Keyser, History of the Sabbath, Berean Voice Newsletter, May-June 2000)

„Postanje 10:10 kaže da je Babel bio početak Nimrodovog kraljevstva. ‘Saturn’ je bilo ime dano paganskom obožavanju vavilonskog vladara Nimroda, koji je bio poznat kao BOG HALDEJSKIH MISTERIJA. Ime Saturn na haldejskom izgovara se ‘Satur’, ali na aramejskom se piše ‘Stur’, kako je prikazano u knjizi Dva Vavilona Aleksandra Hislopa. ‘Stur’ ima numeričku vrijednost ‘666’. ‘Saturn’ znači ‘Skriveni’, što govori da je cijela ta paganska religija skrivena – tajna. Na grčkom je Saturn bio poznat kao ‘Kronos’, što znači ‘VRIJEME’. (Saturn je dobio dan od VREMENA u paganskoj sedmici – subotu.) U Egiptu, Saturn je bio poznat kao Apis – bog bik u Memfisu. Zlatno tele na gori Sinaj nije bio niko drugi do slika Apisa, bika iz Memfisa. Nakon što su Izraelci napravili ovo zlatno tele, proglašen je lažni pir u čast Jahvea: (Deborah Taylor, The Mysteries of Babylon and Pagan Sabbaths, Berean Voice Newsletter, Jan-Feb 2000)

Tako je Aron, kada ga je vidio (zlatno tele), sagradio oltar; a Aron je izdao proglas i rekao: ‘SJUTRA JE PRAZNIK JAHVEU’ (Izlazak 32:5-6).“ (Ibid)

„(Napomena: Ovo nije bio pravi blagdan za Jahvea; to je bio LAŽNI PRAZNIK. Da li je ovo mogla biti lažna sedmična subota posvećena Saturnu / Apisu / Nimrodu , tj. subota / Saturnov dan?)“ (Ibid)

„Čak i razmišljati o tome da je pravi Božji dan šabata prešao u pomrčinu i da ga je zamijenila Saturnova subota, nešto je čime se većina neobraćenih ljudi neće baviti. Samo će nekolicina modernog ‘Izraela’ čuti i poslušati ove riječi istine. Većina će začepiti uši kako ne bi čula. Religijske grupe (uključujući crkve Božje) će vas osuditi. Sekularni svijet neće ni na koji način shvatiti. Označiće vas ludima i nerazumnima. Vaša porodica će se odvojiti od vas. Zaista ćete biti ‘neobičan’ narod odvojen za Jehovu.“ (Ibid.)

„Ali dokazi za Božji sedmični subotnji dan vezan za mjesečeve faze su NADMOĆNI. U potrazi za istinom otkrili smo vitalnu novu istinu koja će razdvojiti muškarce od dječaka. Molim se da vi, čitaoc, budete jedan od tih muškaraca.“ (Ibid.)

„Praćenje istorije sedmične subote (kao što je drže većina Jevreja i određenih ‘hrišćanskih’ grupa danas) zaista je fascinantno i može biti prilično šokantno za one koji smatraju da je šabat u subotu neprekršen i da je to isti dan kao i prije unatrag do drugog poglavlja Postanja. Shvatiti da je Sotona zaslijepio uopšteno Jevreje i gotovo cijelo takozvano hrišćanstvo, pilula je koju većina ljudi teško proguta.“ (John D. Keyser, History of the Sabbath, Berean Voice Newsletter, May-June 2000)

Zanimljiva zapažanja i priznanje

Da li su vas preplavili dokazi? Sami Jonathan David Brown postao je pisac za *Berean Voice* u izdanju za novembar-decembar 2000. godine, koristeći se odlomcima iz njegove knjige „Držanje Jahvinih naloga“, revidirane dodatnim studijama. 2009. objavio je svoj izračunati lunarni kalendar za 2010/2011. godinu i dao zanimljiva zapažanja i priznanje:

„Ne smatram i neću smatrati sebe i ove datume bez greške. Oni su najbolje što mogu učiniti nakon posmatranja lunarnog ciklusa već oko 18 godina. Na kraju, jedan ili dva religiozna ‘stručnjaka’ oštro su me kritikovala ako napravim tri mjeseca zaredom ili sa dva ili tri mlada mjeseca. Zaboravili su da se lunarni ciklus ne uklapa u cijele brojeve – nikada – on je takav kakav je; Jehovina prekrasna kreacija. Slobodno prilagodite sve datume za koje smatrate da su netačni i dodajte mi napomenu kako vam odgovara.“

Zanimljivo je da nakon što je 18 godina posmatrao lunarni ciklus, gospodin Brown nije mogao otkriti kako držati „subotu“, jer Mjesec nije igrao pošteno na nekoliko načina, pa se njegov kalendar neprestano dotjerivao.

„Slobodno prilagodite sve datume za koje smatrate da su netačni“ takođe je duboka izjava o pokretu lunarne subote. Prirodno je napredovanje onoga što se događa kad takozvana izgubljena „istina“ uopšte nije istina, već izumi čovjeka. Prepušteni sami sebi, izvešćemo ono što se čini pravim u našim očima u potrazi za nečim novim i čudnim. Čini što želiš, biće čitav zakon. Nažalost, mnogi dobronamjerni ljudi, uključujući adventiste, otvorili su vrata ovoj zbrci. **Slijedenje uputstva Svetog Pisma u neprestanom šestodnevnom radu, sedmi dan subota neće unijeti ovu zabunu. Subota našeg Oca nebeskog se ne proglašava opažanjem bilo kojeg nebeskog tijela niti je povezana sa bilo kojim kalendarom. To je spomen na stvaranje koje samostalno stoji odvojeno od svega toga. Jednostavna činjenica o šest dana Stvaranja i sedmom danu odmora, pri čemu su nebeska tijela, uključujući Sunce i Mjesec, počeli obavljati svoju funkciju tek četvrtog dana (Post. 1:14-19), dovoljna je sama za sebe da pobije sve lažne teorije.**

Ostatak u pustinji

Nismo još podijelili razumijevanje Svetog Pisma lunarnih subotara. Jedno zapažanje Svetog Pisma koje zbunjuje predstavlja tvrdnja da je Mjesec stvoren prije 4-og dana stvaranja, a uzastopni sedmični sedmi dan subota bio je izum „Jevreja“ i nikada ga nije slijedio Sin Božji ili bilo koji od njegovih apostola. Ako su apostoli koji su činili ranohrišćansku zajednicu održavali lunarnu subotu, ko je izmislio uzastopni nedjeljni časni dan Sunca koji je promovisao car Konstantin 321. godine (4. vijek), a danas ga slijede katolička crkva i većina protestantskog hrišćanskog svijeta.

Ako su „u četvrtom stoljeću naše ere rabini Vavilonije oskrnavili Božji sveti kalendar uvodeći neprekidnu sedmicu i odgađanja kako bi spriječili da se određeni dani sukobe sa sedmičnom subotom koju su stvorili“, zašto je Sinod u Laodikeji, takođe u 4. vijeku, pokušao da stavi van zakona držanje ove navodne „nove“ subote koja se slijedila uzastopno svakog 7. dana?

„Hrišćani ne smiju judaizirati odmarajući se u subotu, već moraju raditi taj dan, radije poštujući Dan Gospodnji; i ako mogu, odmaraju se tada kao hrišćani. Ali ako se za nekoga utvrdi da judaizira, neka bude anatemisan od Hrista.“ (Kanon 29, Laodikejski sinod, 4. vijek)

Prethodno smo čitali da su neki Jevreji držali lunarnu subotu sve do „šestog ili možda kasnije, u sedmom stoljeću, kada se od opažanja Mjeseca u potpunosti odustalo.“ To nas dovodi do Muhameda, utemeljivača islamske religije koji je zadobio moć u 7. stoljeću, i njegovog odnosa sa Jevrejima iz Medine. Ako se islam služi lunarnim kalendarom jer muslimanska vjera navodno obožava boga mjeseca, zašto je onda Muhamed u Medini počeo da održava 6. dan uzastopno svake sedmice umjesto plutajućeg lunarnog dana?

„Muhamedovi odnosi s medinskim Jevrejima pogoršavali su se kako je njegova moć rasla. Muhamed je mnoge biblijske likove gledao kao na proroke ili kao ljude s kojima je Bog razgovarao. Poštovao je Jevreje i hrišćane kao „narod Knjige“, jer su se klanjali Bogu kako je otkriveno u svetim spisima. Zašto u Medini nije mogao biti velikodušniji? Djelimično je očekivao da ga Jevreji prepoznaju kao Božijeg poslanika, baš kao što je on prihvatio njihove proroke; ali nisu mogli pomiriti njegov Kur'an sa svojim svetim spisima... Suprotstavili su se ustavu Medine... javno se rugajući njemu i njegovim sledbenicima.

Raskol se proširio. Nakon Kur'anskog otkrivenja, Muhamed je promijenio smjer molitve – prema jugu ka Meki umjesto prema sjeveru ka Jeruzalemu. Jednodnevni post Jom Kipura prestao je biti obavezan, a muslimani su umjesto toga počeli postiti po dnevnom svjetlu ramazana, mjeseca u kojem je došlo Muhamedovo prvo otkriće. Držanje subote zamijenjeno je skupnim klanjanjem u petak sa propovijedi. Ublaženi su prehrambeni zakoni. Islam je postajao sve izraženiji, a takođe i sve više arapski.“ (Arthur Goldschmidt, Jr., Lawrence Davidson, A Concise History of the Middle East, 9th Edition, page 34)

Postoje i druga važna pitanja na koja treba odgovoriti, jer knjiga Otkrivenje govori o dvije žene koje predstavljaju dvije vjerske grupacije. Jedna bludnica „sjedi na skerletoj zvijeri“, druga „zaodjenuta suncem i mjesecom pod nogama, a na glavi krunom od dvanaest zvijezda“. O čistoj ženi čitamo:

„Tada se aždaja razgnjevala na ženu i otišla da ratuje s ostatkom njenog sjemena, sa onima koji drže uputstva Božja i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista.“ (Otkrivenje 12:17)

Ako su apostolska zajednica i njena nasljednica u pustinji, koju je predstavljala čista žena, držale Uputstva Božje, uključujući lunarnu subotu, sve do 7. vijeka, koji je šabat ta ista zajednica u pustinji držala nakon 7. vijeka? Prema proročanstvu iz Svetog Pisma, vjerna i istinita Zajednica bila je sklonjena u pustinji od 538. godine do 1798. godine nove ere. Gubitak „ispravne“ subote u 7. vijeku negirao bi to proročanstvo.

Još jedna zanimljivost je da u čitavoj istoriji prije 1992. nije bilo niti jednog ličnog svjedočanstva ili knjige koja detaljno dokumentuju lunarnu subotu i njen kalendar. Da li vjerujemo da bi naš nebeski Otac dopustio da se njegova subota „izgubi“ 1200 godina samo da bi je otkrio čovjeku rasisti u zatvoru 1992. godine? Ako je to doista slučaj, koje proročanstvo iz Svetog Pisma otkriva taj gubitak i restituciju?

Koji je dan šabat – lunarni dan, subota, nedjelja, petak ili 7. dan?

Molimo pravu subotu da ustane! Ovaj odjeljak je namijenjen ljudima u adventističkoj vjeri. No bez obzira prihvatate li savjete Elen Vajt ili ne, njezini spisi podržavaju Sveto Pismo o identitetu istinske subote.

„Sedmi dan je Božji izabrani dan. On nije ostavio ovu stvar da je sveštenik ili vladar preuređuje. On je od prevelike važnosti da bi bio prepušten ljudskom sudu. **Bog je vidio da će ljudi proučavati vlastitu pogodnost i odabrati dan koji najbolje odgovara njihovim sklonostima, dan koji ne nosi božanski autoritet; i On je jasno rekao da je sedmi dan Gospodnja subota.**“ {Ellen G. White, The Sabbath of the Lord, Signs of the Times, March 31, 1898}

„Prva sedmica, u kojoj je Bog izvršio djelo stvaranja za šest dana i odmarao se u sedmi dan, bila je kao i svaka druga sedmica. **Veliki Bog, u svojim danima stvaranja i danu odmora, odmjerio je prvi ciklus kao uzorak za sledeće sedmice do kraja vremena.** ‘Ovo je zapis o poretku nebesa i zemlje u vrijeme kada su stvoreni.’ (Postanje 2:4) Bog nam daje rezultat svog rada svakog dana stvaranja. Svaki dan računao je stvaralačkim, jer je svaki dan stvorio ili proizveo neki novi dio svog rada. Sedmog dana prve sedmice Bog se odmarao od svog rada, a zatim blagoslovio dan svog odmora i odvojio ga za upotrebu čovjeka. **Sedmični ciklus od sedam doslovnih dana, šest za rad i sedmi za odmor, koji je sačuvan i prenesen kroz biblijsku istoriju, potekao je u velikim činjenicama prvih sedam dana.**“ {Signs of the Times, March 20, 1879 par. 1}

„Oni koji se drznu da olako cijene dan u kojem se Jehova odmarao, dan koji je posvetio i blagoslovio, dan koji je zapovijedio da bude svet, saznaće pak da je smrt plata prestupniku. **Zbog posebnih počasti koje je Bog dodijelio sedmom danu, On je tražio od svog naroda da broji sedmice kako ne bi zaboravio svog Stvoritelja koji je stvorio nebo i zemlju za šest dana, a u sedmi počnuo.**“ {Spiritual Gifts Volume 3, page 53 par. 1}

„Da li je Bog napravio razliku između subote i šest radnih dana? Ako je to učinio, čovjek se mora pridržavati Njegove odluke. To pitanje nije prepušteno ikome da odlučuje kako mu nalaže njegova ljudska mudrost. Bog nije ostavio svoj zakon da ga ljudi posvećuju ili skrnave. Nije im prepušteno da režu i urezuju za Svemogućeg. Oni će se pokoravati Božjim zakonima uspostavljenim u Edenu i objavljenim sa gore Sinaj u tako strašnoj veličini da je narod ‘strahovao i tresao se’. **Gospodnji izabranici moraju uzeti Njegov zakon baš onako kako im ga je dao i odano ga poštovati, ne pokušavajući promijeniti ili izmijeniti jednu jotu ili titlu.**“ – Ms 34, 1897, pp. 9, 10. (“Two Opposing Armies; The Sabbath, the Real Test,” undated.) {Manuscript Releases Vol. 5, page 80 par. 1}

Zamjenska teologija

Zbog uslovljenosti za mnoge postoji duboko ukorijenjena i podsvjesna mržnja ili odbojnost prema izgledu bilo čega jevrejskog. Pokret Hrišćanskog identiteta glasan je dio tog uslovljavanja.

Oni izgledaju kao da ostaju vjerni Svetom Pismu dok zapravo prilagođavaju Riječ kako bi odgovarala njihovoj vlastitoj vjeri u promovisanju superiornosti nad Jevrejima. Konstantin „Veliki“ je bio preteča modernih napora da se crkva odvoji od jevrejskih korijena. U 4. vijeku ozakonio je vjerovanja i prakse u koje je crkva zastranila dok se borila za asimilaciju paganskih obraćenika, a njegov glas se danas čuje kroz one koji su u posljednje dvije hiljade godina ne znajući ili otvoreno prkosili Bogu govoreći: „Hajde da nemamo ništa zajedničko sa groznom jevrejskom gomilom; jer smo od našega Spasitelja primili drugačiji put.“ (Euzebij, „Konstantinov život“). Ovo je „zamjenska teologija“. Sotona u njegovom kraljevstvu bi to želio.

Istina nije u „hrišćanskoj“ nasuprot „jevrejskoj“ diobi s Isusom koji stoji između Starog i Novog saveza kao linija razdvajanja. Kad upadnemo u antijevrejsku zamku, na kraju ćemo zamijeniti onoga koga obožavamo bogom po vlastitom izboru. To je ono što su adventistička crkva i većina hrišćanskog svijeta učinili kroz doktrinu o trojstvu.

„... jednostavni monoteizam jevrejstva mora ustupiti mjesto širem razumijevanju božanstva. Bog je jedan – ali u tri vječne Osobe. Ovo učenje, koje rasteže naše intelektualne moći, ali koje odjekuje u našem životu vjere, takođe je utemeljeno u Svetom pismu...“ (William G. Johnsson, Adventist Review, February 15, 1996)

Takvih umni sklop vodi olakom prihvatanju paganskih praznika koji su ustanovljeni kao „najveće“ i „najradosnije“ hrišćanske svetkovine.

„[U] Rimu ... nedjelja je postala hrišćanski blagdan Uskrsa ... Uskrs je glavni blagdan crkvene godine. Lav I ga naziva najvećom svetkovinom i kaže da se Božić slavi samo kao priprema za Uskrs.“ (Katolička enciklopedija)

Četvrti Božji Uput sidri cijeli Dekalog jer određuje koga, kako i kada trebamo poštovati. Počinje jednostavnim pozivom „Sjećaj se“. Vječni sedmi dan subota takođe će biti zamijenjen drugim kada zaboravimo ko je gospodar subote. Subota je stvorena da blagoslovi i pomogne nam da se sjetimo svog identiteta u Ocu i Njegovom Sinu. Vjera i svjedočanstvo Isusovo je u subotu koju je stvorio i održavao. Ne dozvolite da vam iko oduzme taj dan.

„Ali čak i kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba objavio drugačiju dobru vijest od one koju smo vam već objavili, neka bude proklet. Ono što smo već rekli, to i sada ponavljam: Ko god vam objavi drugačiju dobru vijest od one koju ste već prihvatili, neka bude proklet.“ (Galatima 1:8-9)

www.religija.me

www.adventisti-prva-zapovest-ili-trojstvo.de